

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

2 päivänä helmikuuta 2012*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 1472/2006 — Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonti, joiden päälliset ovat nahkaa — Asetus (EY) N:o 384/96 — 2 artiklan 7 kohta, 9 artiklan 5 kohta ja 17 artiklan 3 kohta — Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema — Yksilöllinen kohtelu — Otanta

Asiassa C-249/10 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 18.5.2010 tehdystä valituksesta,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, kotipaikka Kowloon (Kiina),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, kotipaikka Zhongshan (Kiina),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, kotipaikka Guangzhou (Kiina), ja

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, kotipaikka Kowloon,

edustajinaan avocat L. Ruessmann, avocat A. Willems, avocat S. De Knop ja avocat C. Dackö,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J.-P. Hix ja R. Szostak, avustajinaan Rechtsanwalt G. Berrisch ja barrister N. Chesaites,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Scharf ja H. van Vliet, ja

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC),

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (esittelevä tuomari) ja D. Šváby,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.5.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.9.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Brosmann Footwear (HK) Ltd (jäljempänä Brosmann), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (jäljempänä Lung Pao) ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd vaativat valituksellaan, että unionin tuomioistuimien kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-401/06, Brosmann Footwear (HK) ym. vastaan neuvosto, 4.3.2010 antaman tuomion (Kok., s. II-671; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se hylkäsi niiden kanteen, jolla vaadittiin kumoamaan osittain lopullisen polkumyynnin käyttöä koskevan Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 (EUVL L 275, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamista koskevat säännökset vahvistetaan polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista 22.12.1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, s. 12; jäljempänä perusasetus).
- 3 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa säädetään markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisedellytyksistä seuraavaa:

”a) Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

- b) – – Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyynnin tutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan – – tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella – – osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

- c) Edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että
- yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia, kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja, koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;
 - yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan;
 - yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämisellä tapahtuneiden maksujen muodossa;
 - kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden, ja
 - valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

- 4 Perusasetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Vahingon määrittäminen”, 1, 2 ja 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla; ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

--

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppapatoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittämistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.”

- 5 Polkumyynnin aloittamisen edellytyksistä säädetään perusasetuksen 5 artiklan 2–4 kohdassa seuraavaa:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. – –

– –

3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.”

- 6 Perusasetuksen 9 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyynnitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä, ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan osalta.

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että

- a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;
- b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;
- c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;
- d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja
- e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyynnitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyynnimarginaalin painotettua keskiarvoa. – – Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.”

7 Otantatekniikasta säädetään perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 3 kohdassa seuraavaa:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen [edustavaan] määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

--

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyymintamarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.”

8 Perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset säädetyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.”

Asian tausta

9 Unionin yleinen tuomioistuin esitti asian käsittelyn aiemmat vaiheet valituksenalaisen tuomion 10–42 kohdassa seuraavalla tavalla:

”10 Kantajat – – ovat Kiinaan sijoittautuneita yhtiöitä, jotka valmistavat ja vievät maasta jalkineita.

11 Yhdistetyn nimikkeistön tiettyihin luokkiin kuuluvien Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin sovellettiin määrällisten kiintiöiden järjestelmää, jonka voimassaoloaika päättyi 1.1.2005.

12 Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Euroopan jalkineiteollisuuden järjestö, jäljempänä CEC) 30.5.2005 tekemän valituksen seurauksena Euroopan yhteisöjen komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.7.2005 (EUVL C 166, s. 14; jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus).

13 Koska asianosaisten määrä oli huomattava, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdassa mainittiin, että asiassa käytetään otantatekniikkaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

- 14 Kantajat ottivat yhteyttä komissioon 25. ja 26.7.2005 ja toimittivat sille menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa vaaditut tiedot voidakseen kuulua vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, jonka komissio aikoi laatia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, ja saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai, jollei tämä ole mahdollista, yksilöllisen kohtelun.
- 15 Komissio antoi 23.3.2006 asetuksen (EY) N:o 553/2006 väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa (EUVL L 98, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus).
- 16 Väliaikaisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.4.2004 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).
- 17 Niiden kiinalaisten ja vietnamlaisien vientiä harjoittavien tuottajien, joille ei myönnettäisi markkinatalouskohtelua, tuotteille oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata, tässä tapauksessa Brasilian liittotasavaltaa, koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tehtiin tarkastuskäynti kolmen brasilialaisen yrityksen toimitiloihin (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).
- 18 Väliaikaisen asetuksen 10, 11, 40 ja 41 perustelukappaleesta ilmenee, että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään kuuluvat lähinnä sandaalit, saappaat ja kävelykengät, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa. Lisäksi väliaikaisen asetuksen 12–31 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio jätti tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle urheilujalkineet, joissa on erikoistekniikkaa (Special Technology Athletic Footwear, jäljempänä STAF-jalkineet), ja että se sisällytti siihen lasten jalkineet. Väliaikaisen asetuksen 38 perustelukappaleen mukaan kaikkien jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset sekä kuluttajien käsitys niistä ovat periaatteessa samat, vaikka niihin kuuluukin hyvin erilaisia tyyppisiä ja tyyliä. Kaikki nämä jalkinetyypit ja -tyylit kilpailevat saman asetuksen 39 perustelukappaleen mukaan suoraan keskenään, ja ne ovat hyvin suurelta osin keskenään vaihdettavissa.
- 19 Komissio totesi näin ollen väliaikaisen asetuksen 52 perustelukappaleessa, että kaiken tyyppiset jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja joita tuotetaan ja myydään asianomaisissa maissa ja Brasiliassa, ja vastaavat jalkineet, joita yhteisön tuotannonala tuottaa ja joita myydään yhteisön markkinoilla, olivat samanlaisia kuin jalkineet, joita viedään asianomaisista maista yhteisöön.
- 20 Polkumyynnin määrittämisen yhteydessä komissio käytti otantatekniikkaa. Väliaikaisen asetuksen 55 perustelukappaleen mukaan kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka ilmaisivat halunsa kuulua otokseen, 154 vei tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Saman perustelukappaleen mukaan näitä yhtiöitä pidettiin aluksi yhteistyössä toimivina yrityksinä ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa.
- 21 Väliaikaisen asetuksen 57 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio käytti lopulta otosta, joka käsitti 13 kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden tuotanto oli yli 20 prosenttia Kiinan vientimäärästä yhteisöön. Saman asetuksen 59 perustelukappaleen mukaan otoksen valinnassa otettiin huomioon ensiksi vientiä harjoittavan tuottajan koko yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin määrä ja toiseksi sen koko kotimarkkinamyynnin määrä. Viimeksi mainitun kriteerin osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 60 perustelukappaleessa, että kotimarkkinamyynniin liittyvät tiedot kasvattivat otoksen edustavuutta tarjoamalla tietoja hinnoista ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto- ja myyntikustannuksista kotimarkkinoilla. Väliaikaisen asetuksen 61 perustelukappaleen mukaan otokseen valittujen kiinalaisten yritysten osuus

yhteistyössä toimineiden tuottajien viennistä yhteisöön oli 25 prosenttia ja kotimarkkinamyynnistä 42 prosenttia. Saman perustelukappaleen mukaan STAF-tuotteiden jättäminen pois menettelystä ei vaikuttanut merkittävästi otosten edustavuuteen.

- 22 Väliaikaisen asetuksen 62 perustelukappaleen mukaan vientiä harjoittaville tuottajille, joita ei sisällytetty otokseen, ilmoitettiin, että niitä koskevat polkumyyntitullit laskettaisiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Vientiä harjoittavien tuottajien esittämien vaatimusten, jotka koskevat yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, osalta komissio katsoi väliaikaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa, että niiden yksilöllinen tarkastelu olisi ollut suhteettoman työlästä ja estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa. Näissä olosuhteissa näiden tuottajien polkumyyntimarginaali määritettiin otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella (väliaikaisen asetuksen 135 ja 143 perustelukappale).
- 23 Yksi kolmestatoista otokseen alun perin sisällytetystä yhtiöstä ei vastannut komission sille lähettämään polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen (väliaikaisen asetuksen 63 perustelukappale).
- 24 Yhteisön teollisuudenalan määritelmän osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 150 perustelukappaleessa, että kantelijoiden tuotanto oli 42 prosenttia kyseisen tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä. Väliaikaisen asetuksen 65 ja 151 perustelukappaleen mukaan komissio valitsi kymmenen yhteisön tuottajan otoksen niiden tuotantomäärien ja sijoittautumispaikan perusteella. Otokseen valittujen tuottajien osuus kantelijoiden tuotannosta oli 10 prosenttia. Komissio totesi, että 814 yhteisön tuottajaa, joiden nimissä valitus oli tehty, muodosti perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun 'yhteisön tuotannonalan' (väliaikaisen asetuksen 152 perustelukappale).
- 25 Otokseen valittujen yhteisön tuottajien yksilöinnin osalta komissio totesi, että joillakin niistä oli yhteisössä asiakkaita, jotka hankkivat tuotteita myös Kiinasta ja Vietnamista ja hyötyvät näin suoraan tästä tuonnista. Komission mukaan näiden tuottajien tilanne on tämän vuoksi 'arkaluonteinen', koska osa niiden asiakkaista ei ehkä pidä hyvänä sitä, että ne tekevät väitettyä vahingollista polkumyyntiä koskevan valituksen tai tukevat tällaista valitusta. Komissio totesi, että niiden mielestä jotkin niiden asiakkaista saattaisivat ryhtyä 'vastatoimiin' ja mahdollisesti jopa lopettaa liikesuhteen niiden kanssa. Komissio hyväksyi näin ollen otokseen valittujen yhtiöiden luottamuksellista kohtelua koskevan pyynnön niiden nimen paljastamisen osalta (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).
- 26 Vahingon poistamiseksi tarvittavan väliaikaisten polkumyyntitullien tason osalta komissio täsmensi väliaikaisen asetuksen 284 perustelukappaleessa, että yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavuttavan 2 prosentin osuutta liikevaihdosta vastaavan voittomarginaalin, jos vahingollista polkumyyntiä ei ole. Tämä voittomarginaali vastaa saman perustelukappaleen mukaan suurinta voittoa, jonka yhteisön tuotannonala saavutti tarkastelujakson aikana ja tarkemmin ottaen vuonna 2002, jolloin asianomaisten maiden markkinaosuudet olivat suhteellisen pieniä verrattuna niiden markkinaosuuksiin tutkimusajanjaksolla.
- 27 Komissio lähetti kantajille 7. ja 12.4.2006 päivätyissä kirjeissä perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kopion väliaikaisesta asetuksesta sekä perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiakirjan, jossa oli tiedot niiden olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit oli otettu käyttöön (jäljempänä välivaiheen ilmoitus). Komissio pyysi kantajia esittämään sille näitä asiakirjoja koskevat mahdolliset huomautuksensa 8.5.2006 mennessä.
- 28 Kaksi kantajaa, Brosmann ja Lung Pao, toimittivat 8.5.2006 päivätyillä kirjeillä komissiolle huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja välivaiheen ilmoituksesta.

- 29 Komission tiloissa pidettiin 2.6.2006 Lung Paon ja komission välinen kokous.
- 30 Komissio lähetti kantajille 8.7.2006 faksitse perusasetuksen 20 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti lopullisen ilmoituksen olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ehdottaa lopullisten polkumyöntitullien asettamista. Komissio pyysi kantajia toimittamaan huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta 17.7.2006 mennessä.
- 31 Komissio toimitti 28.7.2006 päivätyllä kirjeellä kantajille täydentävän lopullisen ilmoituksen.
- 32 Kolme kantajaa, Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd] ja Lung Pao sekä Novi Footwear (Far East) Pte Ltd toimitti 17.7. ja 2.8.2006 päivätyillä kirjeillä komissiolle huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta ja täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta. Toinen kantaja, Risen Footwear (HK) Co. [Ltd] toimitti 7.8.2006 päivätyllä kirjeellä komissiolle huomautuksensa täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta.
- 33 Euroopan unionin neuvosto antoi 5.10.2006 riidanalaisen asetuksen. [Sen] nojalla neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyöntitullin, jota sovelletaan tuotaessa Kiinasta peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta useisiin CN-koodeihin kuuluvia urheilujalkineita, STAF-jalkineita, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys (riidanalaisen asetuksen 1 artikla). Kantajien valmistamien jalkineiden osalta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavaksi lopulliseksi polkumyöntitulliksi vahvistettiin 16,5 prosenttia. Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan mukaan tämä tulli oli voimassa kahden vuoden ajan.
- 34 Tarkasteltavana olevan tuotteen osalta neuvosto vahvisti komission arviot (ks. edellä 18 kohta), joiden mukaan sen määritelmän ulkopuolelle on jätettävä STAF-jalkineet, kun taas siihen on sisällytettävä lasten jalkineet (riidanalaisen asetuksen 19 ja 25 perustelukappale). Sen sijaan neuvosto hylkäsi pyynnöt jättää tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle kuudentyyppiset jalkineet, joiden joukossa ovat jalkineet, joiden valmistustekniikka on patentoitu. Tämän jalkineryhmän osalta neuvosto totesi, että patentoitu valmistustekniikka ei sinällään huomattavasti muuta jalkineen perusluonnetta normaalissa käytössä. Näin ollen nämä jalkineet ovat edelleen Euroopan yhteisössä tuotetun tarkasteltavana olevan tuotteen kilpailijoita (riidanalaisen asetuksen 37 perustelukappale).
- 35 Kiinalaisten tuottajien otoksen edustavuudesta neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 44 perustelukappaleessa, että otokseen valittujen yritysten osuus tutkimuksessa yhteistyössä olleiden tuottajien viennistä yhteisöön oli yli 12 prosenttia. Koska perusasetuksen 17 artiklassa ei säädetä edustavuuden tasoa koskevasta raja-arvosta, muodostettu otos on tässä säännöksessä tarkoitettulla tavalla edustava.
- 36 Neuvosto totesi myös riidanalaisen asetuksen 46 perustelukappaleessa, että sovelletulla menetelmällä oli määrä varmistaa otosten suurin mahdollinen edustavuus ja sisällyttää viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, muutamia yrityksiä, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä.
- 37 Yhteisön tuottajien otoksen osalta neuvosto kiisti riidanalaisen asetuksen 53–59 perustelukappaleessa kaikki väitteet, joissa kyseenalaistetaan sen edustavuus, ja näin ollen vahvisti komission väliaikaisessa asetuksessa esittämät arviot (ks. edellä 24 kohta).
- 38 Neuvosto käsitteli riidanalaisen asetuksen 60–65 perustelukappaleessa kysymyksiä, jotka liittyvät useiden yhtiöiden markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista koskeviin hakemuksiin, joista komissio ei lausunut.

- 39 Näiden perustelukappaleiden mukaan se, että komissio ei ole vastannut yksilöllisesti jokaiseen sille tehtyyn hakemukseen, ei merkitse perusasetuksen rikkomista. Päinvastoin tämä on perusasetuksen 17 artiklan mukaista. Tässä artiklassa tarkoitettua otantatekniikkaa sovelletaan myös tilanteessa, jossa suuri määrä asianosaisia yhtiöitä hakee markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua. Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien yritysten tekemien hakemusten poikkeuksellisen suuri määrä ei neuvoston mukaan jättänyt hallinnolle muuta vaihtoehtoa kuin tutkia yksinomaan otokseen kuuluvien yhtiöiden hakemukset sovittaakseen yhteen hakemusasiantekijöiden mahdollisimman yksilöllisestä tutkimisesta johtuvat vaatimukset ja pakollisten määräaikojen noudattamisen. Tämä edellytti sitä, että kaikkiin otokseen kuulumattomiin yhtiöihin sovelletaan otokseen kuuluvien yritysten osalta laskettua marginaalien painotettua keskiarvoa. Tästä seuraa, että myös hallinnollisen menettelyn aikana esitetyt väitteet, joiden mukaan polkumyyntiä koskeva laskelma ei ole edustava, on hylättävä.
- 40 Nämä toteamukset pätevät neuvoston mukaan myös yksilöllisen kohtelun saamista koskevien hakemusten osalta.
- 41 Yhteisön tuotannonalan määritelmästä neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 157 perustelukappaleessa, että kaikki kantelijat toimivat yhteistyössä tutkimuksen aikana. Vahinkoa koskevat täydelliset kyselylomakkeet lähetettiin ainoastaan otokseen kuuluneille yhteisön tuottajille, mikä johtuu otantamenetelmän ominaisuudesta (riidanalaisen asetuksen 158 perustelukappale).
- 42 Vahingon poistamiseksi tarvittavan lopullisten polkumyyntitullien tason osalta neuvosto viittasi riidanalaisen asetuksen 292 perustelukappaleessa seikkoihin, jotka yhteisön tuotannonala esitti väliaikaisten tullien käyttöönoton jälkeen ja jotka osoittavat, että väliaikaisessa asetuksessa vahvistettua 2 prosentin voittomarginaalia (ks. edellä 26 kohta) oli tarkasteltava uudelleen. Tämän perusteella neuvosto määräsi voittomarginaaliksi 6 prosenttia yhteisön tuotannonalan liikevaihdosta ja totesi, että yhteisön tuotannonala sai tällaisen voittomarginaalin sellaisten jalkineiden osalta, joihin ei kohdistunut vahingollista polkumyyntiä.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 10 Kantajat nostivat kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.12.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä. Komissio pyysi 26.3.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan hakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Myös CEC pyysi 5.4.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan hakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi komission ja CEC:n väliintulohakemukset 2.8.2007 antamallaan määräyksellä.
- 11 Kanteensa tueksi kantajat esittivät kahdeksan kanneperustetta, joiden mukaan
- perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohtaa ja 9 artiklan 5 kohtaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu
 - perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa ja 18 artiklaa on rikottu ja puolustautumisoikeuksia on loukattu
 - on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa on rikottu
 - on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa ja 2 ja 3 artiklaa on rikottu

- on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 17 artiklaa ja EY 253 artiklaa on rikottu
 - on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu
 - on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa on rikottu, ja
 - on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu.
- 12 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 77 ja 78 kohdassa kahden ensimmäisen kanneperusteen hylkäämisestä, että käytettäessä otantatekniikkaa perusasetuksessa ei myönnetä otokseen kuulumattomille toimijoille ehdotonta oikeutta hyötyä yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemisesta. Sen mukaan tällaisen pyynnön hyväksyminen riippuu nimittäin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamiseen liittyvästä komission päätöksestä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä käytetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan ainoastaan normaaliarvon laskentamenetelmän määrittämiseksi yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten, komission ei tarvinnut tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, kun se totesi 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että tällaisten marginaalien laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tästä mainitun tuomion 92 kohdassa, että koska komissio ei ollut tehnyt oikeudellista virhettä, kun se oli jättänyt tutkimatta kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, ne eivät voineet perustellusti vedota perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetun kolmen kuukauden määräajan ylittymiseen, koska tämä määräaika koskee tilanteita, joissa komissiolla on velvollisuus tutkia nämä hakemukset.
- 13 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kolmannen kanneperusteen ja totesi valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, että yhteisön tuottajien ilmoitus, jonka mukaan ne tukivat valitusta, oli riittävä osoittamaan perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun valitukselle annetun tuen olemassaolon. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi saman tuomion 114 ja 118 kohdassa, ettei mikään estä komissiota ottamasta huomioon tutkimuksen yhteydessä seikkoja, jotka on luonteensa mukaisesti kerätty ennen tutkimuksen aloittamista, ja että riidanalainen asetus on annettu perusasetuksessa säädetyssä viidentoista kuukauden määräajassa.
- 14 Neljännen kanneperusteen, joka liittyy ilmeiseen arviointivirheeseen ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan ja 2 ja 3 artiklan rikkomiseen, unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sillä perusteella, että toimielimet olivat määritelleet kyseisen tuotteen asianmukaisesti väliaikaisessa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa. Unionin tuomioistuin myös hylkäsi valituksenalaisen tuomion 156 kohdassa viidennen kanneperusteen, johon kantajat vetosivat kanteensa tueksi ja jossa viimeksi mainitut riitauttivat perusasetuksen 17 artiklaa soveltamalla hyväksytyyn vientiä harjoittavien tuottajien otoksen edustavuuden sekä riidanalaisen asetuksen perustelut tältä osin.
- 15 Kuudennesta kanneperusteesta unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa, että komissiolla oli hallussaan tarvittavat tiedot, jotta se saattoi muodostaa yhteisön tuottajien otoksen niiden arviointiperusteiden perusteella, jotka sen mukaan olivat merkityksellisimmät. Koska kantajat eivät olleet kiistäneet näiden arviointiperusteiden merkityksellisyyttä, se totesi, että niiden otoksen muodostamista koskevat väitteet oli hylättävä. Se myös katsoi valituksenalaisen tuomion 173 kohdassa, että kantajien väitteitä, jotka koskevat kahden italialaisen tuottajan antamia vääristyneitä tietoja, voidaan pitää merkityksellisinä ainoastaan, jos kyseiset tiedot voivat kyseenalaistaa neuvoston vahingon toteamiseksi huomioon ottamat tekijät.

- 16 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 192 kohdassa seitsemännestä kanneperusteesta, joka koskee ilmeistä virhettä yhteisön teollisuudenalan viennin huonojen tulosten arvioinnissa, että neuvosto oli todennut riidanalaisen asetuksen 224 perustelukappaleessa perustellusti, että suurin osa yhteisön tuotannosta on tarkoitettu yhteisön markkinoilla myytäväksi ja että näin ollen viennin tulokset eivät voineet aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle. Unionin yleinen tuomioistuin myös totesi valituksenalaisen tuomion 196 kohdassa, että muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutukset eivät ole omiaan kyseenalaistamaan polkumyynnillä toteutetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välistä syy-yhteyttä. Kuten unionin yleinen tuomioistuin katsoi mainitun tuomion 199 kohdassa, kun toimielimet toteavat, että tuotteen, johon on aiemmin sovellettu määrällisiä rajoituksia, tuonti kasvaa näiden rajoitusten voimassaolon päätyttyä, ne voivat ottaa huomioon tämän kasvun arvioidessaan yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa. Se totesi tästä saman tuomion 200 kohdassa, että toimielimet olivat ottaneet vahingon ja syy-yhteyden osalta huomioon useita tekijöitä, jotka eivät liity pelkästään tutkimusajanjakson kolmeen viimeiseen kuukauteen vaan myös tarkastelujaksoon.
- 17 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi myös kantajien kanteensa tueksi esittämän kahdeksannen kanneperusteen, jonka mukaan neuvoston riidanalaisessa asetuksessa tekemä arvio vahingon poistamiseksi tarvittavasta lopullisten polkumyynitullien tasosta on ilmeisen virheellinen, ja totesi valituksenalaisen tuomion 208 kohdassa, ettei neuvosto ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se tukeutui voittomarginaaliin, jonka yhteisön teollisuudenala sai muista kuin tutkimuksen kohteena olevista jalkineista, koska nämä muut jalkineet ovat riittävän samankaltaisia kuin tarkasteltavana oleva tuote.

Asianosaisten vaatimukset

- 18 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion sikäli kuin unionin yleinen tuomioistuin ei kumonnut riidanalaisesta asetusta ja sikäli kuin se velvoitti valittajat korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
 - kumoaa riidanalaisen asetuksen ja
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan valituksesta ja unionin yleisen tuomioistuimen menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 19 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- ensisijaisesti hylkää valituksen
 - toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
 - edelleen toissijaisesti hylkää kanteen ja joka tapauksessa velvoittaa valittajat korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 20 Komissio vaatii, että valitus hylätään ja valittajat velvoitetaan korvaamaan sille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 21 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi yhdeksään valitusperusteeseen, joista ensimmäinen liittyy perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 5 kohdan soveltamisessa tehtyyn oikeudelliseen virheeseen; toinen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan soveltamisessa tehtyyn oikeudelliseen virheeseen ja perustelujen puuttumiseen kolmen kuukauden määräajan osalta, jota sovellettiin otokseen kuuluvien kiinalaisten tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeviin hakemuksiin; kolmas 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan soveltamisessa tehtyyn oikeudelliseen virheeseen saman määräajan osalta, jota sovellettiin kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeviin hakemuksiin; neljäs selvitysaineiston vääristämiseen, perustelujen puuttumiseen ja oikeudelliseen virheeseen perusasetuksen 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan soveltamisessa, ja viides oikeudelliseen virheeseen mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan soveltamisessa. Neljä muuta valitusperustetta, joihin on vedottu valituksen tueksi, liittyvät unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksiin yhteisön tuottajien vahingosta ja koskevat ensiksi oikeudellista virhettä perusasetuksen 3 artiklan soveltamisessa ja selvitysaineiston vääristämistä; toiseksi oikeudellista virhettä siltä osin, että tutkivalla viranomaisella on velvollisuus tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkityksellisiä seikkoja; kolmanneksi EY 253 artiklan rikkomista ja neljänneksi oikeudellista virhettä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan soveltamisessa.

Valitusperusteet, jotka liittyvät oikeudellisiin virheisiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 5 kohdan soveltamisessa

- 22 Kolmea ensimmäistä valitusperustetta on tarkasteltava yhdessä sikäli kuin ne koskevat virheitä, joita riidanalaisessa asetuksessa väitetään tehdyn valittajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten käsittelyssä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 23 Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ja 9 artiklan 5 kohdan soveltamisessa, kun se katsoi, ettei toimielimillä ollut velvollisuutta tutkia valittajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia eikä ottaa niitä millään tavalla huomioon. Valittajien mukaan kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia pitäisi, jos ne voivat osoittaa täyttävänsä kyseisissä säännöksissä säädetty edellytykset, käsitellä siten, kuin ne sijaitsisivat muussa maassa kuin tuottajat, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, eli valtiossa, jossa ei ole markkinataloutta. On itsestään selvää, että mainittuja säännöksiä voidaan soveltaa vain yksilöllisesti, koska niissä edellytetään, että taloudelliset olosuhteet, joissa kukin yhtiö toimii, on määriteltävä yksilöllisesti. Valittajat toteavat, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen hakemukseksi, jolla pyrittiin saamaan perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettu yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Ne ovat joka tapauksessa hakeneet sen tunnustamista, että ne toimivat ”markkinatalousolosuhteissa Kiinassa”, ja näin ollen sitä, että niille myönnetään tällaisissa olosuhteissa toimiviin tuottajiin sovellettava painotettu keskimääräinen tulli. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan, että toimielimet olivat voineet pätevästi vedota siihen, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten määrä oli niin huomattava, että niiden tarkastelu olisi estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa.
- 24 Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei tutkinut niiden väitettä, jonka mukaan toimielimet rikkoivat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa, kun ne eivät lausuneet otokseen kuuluvien kiinalaisten tuottajien

markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevista hakemuksista kolmen kuukauden määräajassa tutkimuksen aloittamisesta. Kun unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt tältä osin mitään perusteluja, se rikkoi perusteluvollisuutta.

- 25 Valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, etteivät valittajat voineet vedota markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevien hakemustensa osalta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaan sillä perusteella, että kolmen kuukauden määräaika ”koskee tilanteita, joissa komissiolla on velvollisuus tutkia” markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset.
- 26 Neuvoston mukaan ensimmäisessä valitusperusteessa toistetaan kanneperuste, jonka unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi. Neuvosto väittää, että on selvää, etteivät otokseen kuulumattomat viejät, joiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voi saada yksilöllistä polkumyymtimarginaalia siitä riippumatta, sijaitsevatko ne markkinatalousmaassa vai eivät. Näin ollen sellaisten maiden osalta, jossa ei ole markkinataloutta, markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun tarkoituksena on, että otokseen kuuluvat yritykset tai ne, joiden hakemus on hyväksytty 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voivat saada yksilöllisen polkumyymtimarginaalin. Valittajat eivät joka tapauksessa ole ensimmäisessä oikeusasteessa vedonneet oikeuteen saada yksilöllinen polkumyymtimarginaali tai yksilöllinen tulli, eikä niiden väitteillä ole tämän vuoksi merkitystä.
- 27 Komissio muistuttaa, että valittajien pääasiallisen väitteen mukaan otokseen kuulumattomien toimijoiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tarkastelu voi olla hyödyllistä, vaikka näille toimijoille ei ole myönnetty yksilöllistä polkumyymtimarginaalia. Ne väittävät, että tämä tarkastelu voisi olla hyödyllistä, jos kyseessä olevat toimijat voisivat sen seurauksena saada otokseen kuuluvien yritysten, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllinen kohtelu, tulli (painotettu keskiarvo). Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin katsoi, ettei tämä ole mahdollista käsiteltävässä asiassa, mitä valittajat eivät ole kiistäneet. Komission mukaan viimeksi mainitut eivät esitä minkäänlaista perustetta toimielinten velvollisuudelle arvioida jokaista markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevaa hakemusta, vaikka ne päättävät turvautua otantamenetelmään, eli velvollisuudelle, jota unionin yleinen tuomioistuin olisi voinut soveltaa virheellisesti.
- 28 Neuvosto ja komissio vaativat, että toinen valitusperuste on ensisijaisesti jätettävä tutkimatta, koska se on uusi peruste, johon on vedottu ensimmäistä kertaa vasta muutoksenhakuvaiheessa.
- 29 Neuvosto toteaa kolmannesta valitusperusteesta, että kyseessä olevaa kolmen kuukauden määräaikaa sovelletaan nimenomaisesti ”sen määrittämiseen, täyttääkö tuottaja markkinataloudessa toimivan yrityksen asemalle asetetut vaatimukset”. Jos tätä kysymystä ei ole tarkasteltu, kolmen kuukauden määräaikaa ei sovelleta. Komission mukaan toimielimillä ei ollut velvollisuutta tutkia kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia niillä samoilla perusteilla, jotka esitettiin vastauksena ensimmäiseen valitusperusteeseen. Kolmas valitusperuste ei näin ollen ole perusteltu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 30 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan poiketen siitä, mitä saman artiklan 1–6 kohdassa säädetään, muussa kuin markkinatalousmaasta peräisin olevan tuonnin tapauksessa normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

- 31 Mainitun artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan kuitenkin muun muassa Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyöntutkimuksessa normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä saman 7 kohdan c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta.
- 32 On korostettava, että todistustaakka on sillä tuottajalla, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla. Perusasetuksen saman 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että tällaisen tuottajan tekemän vaatimuksen on sisällettävä viimeksi mainitussa säännöksessä mainittuja riittäviä todisteita siitä, että se toimii markkinatalousolosuhteissa. Tämän vuoksi unionin toimielinten ei tarvitse osoittaa, ettei tuottaja täytä mainitun aseman saamisen edellytyksiä. Toimielinten on sen sijaan arvioitava, riittävätkö kyseisen tuottajan toimittamat seikat osoittamaan mainitussa 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettujen edellytysten täyttymisen, jotta sille myönnetään markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, ja unionin tuomioistuinten on tarkistettava, ettei tämä arvio ole ilmeisen virheellinen.
- 33 Kuten valituksenalaisen tuomion 14 kohdasta ilmenee, valittajat ovat toimittaneet komissiolle menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa vaaditut tiedot saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai, jollei tämä ole mahdollista, yksilöllisen kohtelun. Unionin toimielimet eivät ole tutkineet mainittuja hakemuksia yksilöllisesti.
- 34 Riidanalaisen asetuksen 61 perustelukappaleesta ilmenee nimittäin, että kyseiset toimielimet katsoivat perusasetuksen 17 artiklaan viitaten, ettei viejille voida otantatekniikan luonteen vuoksi tarjota yksilöllistä arviointia. Mainitussa perustelukappaleessa tarkennetaan lisäksi, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja yksilöllistä kohtelua koskevien pyyntöjen määrä oli niin huomattava, että pyyntöjen yksilöllinen tarkastelu – joka toteutetaan joskus muissa tapauksissa – oli hallinnollisesti mahdoton toteuttaa. Unionin toimielimet katsoivat näissä olosuhteissa kohtuulliseksi soveltaa kaikkien otokseen kuuluneiden yritysten perusteella määritetyn polkumyöntimarginaalin painotettua keskiarvoa tasapuolisesti kaikkiin otokseen kuulumattomiin yrityksiin.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 72–80 kohdassa valittajien väitteen, jonka mukaan perusasetuksessa veloitetaan komissio tutkimaan jokainen muussa kuin markkinatalousmaassa sijaitsevan toimijan markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä koskeva yksilöllinen hakemus. Niinpä se totesi valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa, ettei komission tarvinnut tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia pääteltyään perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että yksilöllisten polkumyöntimarginaalien laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa.
- 36 Unionin yleinen tuomioistuin teki kuitenkin oikeudellisen virheen, kun se katsoi, ettei komissiolla ole velvollisuutta tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohtaan perustuvia markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia.
- 37 Tästä on todettava ensiksi, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohta kuuluu niihin sen säännöksiin, jotka koskevat vain normaaliarvon määrittämistä, kun taas otantaa koskeva saman asetuksen 17 artikla kuuluu säännöksiin, jotka koskevat etenkin menetelmiä, joita voidaan käyttää polkumyöntimarginaalin määrittelyssä. On siis kyse säännöksistä, joilla on erilainen sisältö ja tavoite.

- 38 Toiseksi komission velvollisuus lausua sellaisen toimijan vaatimuksesta, joka tahtoo saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, ilmenee nimenomaisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdasta. Tässä säännöksessä nimittäin vahvistetaan velvollisuus määrittää normaaliarvo saman artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tuottajan asianmukaisesti perusteltujen ja esitettyjen vaatimusten perusteella osoittaa, että kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa. Tällainen velvollisuus tunnistaa ne taloudelliset olosuhteet, joissa kukin tuottaja toimii asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta, ei riipu polkumyyntimarginaalin laskemistavasta.
- 39 Kolmanneksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan mukaan kysymys siitä, täyttäväkö tuottaja ensimmäisessä alakohdassa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamiselle asetetut vaatimukset, ratkaistaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta.
- 40 Näin ollen valittajien valituksensa tueksi esittämät kolme ensimmäistä valitusperustetta on hyväksyttävä sikäli kuin ne perustuvat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaan. Valituksenalainen tuomio on siis kumottava, eikä muita valitusperusteita ole tarpeen tutkia.

Kanne ensimmäisessä oikeusasteessa

- 41 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaan silloin, jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen antaman ratkaisun. Se voi ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen. Nyt käsiteltävässä tapauksessa asia on näin.
- 42 Ensiksi tämän tuomion 36–40 kohdasta ilmenee, että komission olisi pitänyt tutkia perustellut vaatimukset, jotka valittajat esittivät sille perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdan nojalla saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettussa polkumyyntimenettelyssä. On todettava, ettei voida sulkea pois sitä, että tällainen tutkinta olisi voinut johtaa suhteessa valittajiin sellaisen lopullisen polkumyyntitullin asettamiseen, joka eroaa niihin riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan sovellettavasta 16,5 prosentin tullista. Tästä samasta säännöksestä ilmenee nimittäin, että ainoalle otokseen kuuluvalla kiinalaiselle toimijalle, joka on saanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, asetettiin 9,7 prosentin lopullinen polkumyyntitulli. Tämän tuomion 38 kohdasta ilmenee, että jos komissio olisi todennut, että myös valittajat toimivat markkinatalousolosuhteissa, myös viimeksi mainittujen olisi pitänyt saada hyväkseen kyseinen tulli, jos yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskeminen ei olisi ollut mahdollista.
- 43 Näin ollen riidanalainen asetus on kumottava sikäli kuin se koskee valittajia.

Oikeudenkäyntikulut

- 44 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 69 artiklan, jota työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan myös muutoksenhakuun, 2 kohdassa määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja sen kolmannen alakohdan mukaan unionin tuomioistuin voi määrätä, että muun kuin edeltävissä alakohdissa nimenomaisesti mainitun väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

45 Koska valittajien valitus on hyväksytty ja koska riidanalainen asetus kumotaan niitä koskevin osin, neuvosto on velvoitettava korvaamaan valittajille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut niiden vaatimusten mukaisesti. Lisäksi komissio ja CEC vastaavat sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-401/06, Brosmann Footwear (HK) ym. vastaan neuvosto, 4.3.2010 antama tuomio kumotaan.**
- 2) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006 kumotaan siltä osin kuin se koskee seuraavia yhtiöitä: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd.**
- 3) **Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan Brosmann Footwear (HK) Ltd:n, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd:n, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd:n ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd:n oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä sekä tässä menettelyssä.**
- 4) **Euroopan komissio ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä että tässä menettelyssä.**

Allekirjoitukset